

UPDATE Kennisbank Diversiteit en Emancipatie (IDEM Stedelijk expertisecentrum voor integratie, discriminatie en (lhbt-)emancipatie) – september 2021

**TITEL: Racisme in betaald mannenvoetbal. Een onderzoek in opdracht van de Alliantie
Gelijkspelen 4.0sm**

.0

AUTEUR(S): Cremers, R.

Elling, A.

UITGAVE: Utrecht : Mulier Instituut, 2021

SAMENVATTING: Deze factsheet doet verslag van een peiling onder 118 profvoetballers in Nederland ver racisme.. Dit is onderdeel van de monitoring van het 'Aanvalsplan tegen racisme en discriminatie in het voetbal' en van de pijlers 'inclusief sporten en bewegen' en 'positieve sportcultuur' van het Nationaal Sportakkoord. Dit onderzoek ondersteunt beleid om racisme en andere vormen van discriminatie in de sport en het (betaald) voetbal tegen te gaan. Vier op de tien profvoetballers in Nederland geven aan dat racisme en andere vormen van discriminatie regelmatig voorkomen in het betaald voetbal. 14 procent heeft er zelf mee te maken gehad. Onder spelers met een migratieachtergrond is dat zelfs een kwart. Een kwart van de spelers geeft verder aan dat er binnen hun team wel eens grappen of negatieve opmerkingen worden gemaakt over huidskleur, herkomst of geloofsovertuiging. De meningen verschillen over of zulke grappen onwenselijk zijn. Taboe op bespreken racisme en discriminatie? Een vijfde van de spelers geeft aan dat binnen het betaald voetbal een taboe heerst op het bespreken van vooroordelen en stereotypen op basis van huidskleur en herkomst. Deze mening komt meer voor onder spelers met een migratieachtergrond (31%). Vooral deze spelers vinden het ook belangrijk dat er meer coaches, managers en bestuurders van kleur komen in het betaald voetbal (65%, tegenover 14% van de spelers zonder migratieachtergrond).Over de aanpak van racisme blijkt uit de peiling het volgende: Vrijwel alle profvoetballers vinden dat er moet worden opgetreden tegen negatieve uitingen van publiek of spelers over huidskleur, etnische herkomst of geloofsovertuiging. Spelers beoordelen de aanpak van racisme door de KNVB met een krappe voldoende. De aanpak door hun eigen club, medespelers en henzelf krijgt een ruime voldoende. Negatieve reacties van supporters, de publieke opinie en maatschappelijke normen en tradities worden als grootste belemmeringen gezien voor de aanpak van racisme. Slechts enkele spelers denken dat de clubs een belemmering vormen. Naast sancties wordt positieve aandacht vanuit de voetbaljournalistiek, de KNVB en clubs als de belangrijkste maatregel gezien die bijdraagt aan het tegengaan van racisme in het betaald mannenvoetbal.

LINK:

<https://www.kennisbanksportenbewegen.nl/?file=10434&m=1628671474&action=file.download>

TREFWOORDEN: Sport

Discriminatiebestrijding

Nederland

Discriminatie

Etnische minderheden

CODE: 551.21

**TITEL: Het moet wel werken : Een vergelijkende analyse en duidingen van patronen in de
data verzameld onder ondertekenaars van het Charter Diversiteit en deelnemers
aan de Inclusiviteitsmonitor**

AUTEUR(S): Senen, L.

Toorn, J. van der
Jansen, W.
Euser, L.
Ellemers, N.

UITGAVE: Utrecht / Den Haag : Universiteit Utrecht / SER Diversiteit in Bedrijf /
Nederlandse Inclusiviteitsmonitor, 2021

SAMENVATTING: Dit onderzoek doet verslag van een vergelijkende analyse van diversiteitsbeleid van bedrijven. Onderzoek is verricht onder ruim 100 organisaties uit de private en publieke sector. Het blijkt dat bedrijven zich in hun diversiteitsbeleid voornamelijk richten op het vergroten van de instroom van personeel uit ondervertegenwoordigde groepen en weinig aandacht hebben voor de door- en uitstroom van deze medewerkers. Diversiteitsbeleid, dat juist baat heeft bij aandacht voor in-, door- én uitstroom van medewerkers, is hierdoor op termijn minder effectief en kan leiden tot een draaideureffect. Het blijkt dat organisaties zich vooral richten op de instroom van ondervertegenwoordigde groepen, zoals personen met een migratieachtergrond. Als zij er niet voor zorgen dat deze medewerkers, die soms met veel moeite zijn binnengehaald, goed landen en kunnen doorgroeien binnen de organisatie, dan vertrekken zij snel of blijven op lagere functieniveaus steken. Door zich te richten op behoud van werk en doorstroommogelijkheden van deze medewerkers, bijvoorbeeld naar vaste contracten, hogere functies, hogere salarisschalen en managementposities, kunnen zij een draaideureffect voorkomen. Ook blijkt dat de minste aandacht gericht is op het formuleren van doelstellingen om onevenredige uitstroom van deze ondervertegenwoordigde groepen te verminderen. Een meerderheid van de organisaties geeft aan te werken aan inclusie, echter is het opvallend dat men dan vooral focust op het organiseren van allerlei activiteiten. Structurele doelen en effecten komen onvoldoende concreet in beeld. Het blijkt dat organisaties het lastig vinden concrete inclusiedoelstellingen te formuleren en te evalueren.

LINK:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/rapporten/2020/06/25/delphi-studie-stand-der-wetenschap-arbeidsmarktdiscriminatie/bijlage-2-rapportage-delphi-studie.pdf>

TREFWOORDEN: Werving & selectie

Doorstroming

Arbeid - Werkgelegenheid

Personeelsbeleid

Etnische minderheden

TITEL: Gendersensitief handelen bij huiselijk geweld : Handreiking voor casuïstiekbespreking in het kader van opleiding, training, intervisie of themabijeenkomsten

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport / Ministerie van Justitie en Veiligheid / Vereniging Nederlandse Gemeenten, 2021

SAMENVATTING: Handreiking voor casuïstiekbespreking in het kader van opleiding, training, intervisie of themabijeenkomsten. Deze handreiking is bedoeld voor alle professionals die een rol spelen in de aanpak van HGKM (Huiselijk geweld en kindermishandeling). Gender is onderdeel van het complex van oorzaken dat bijdraagt aan het ontstaan en voortduren van huiselijk geweld en kindermishandeling (HGKM). Wil je effectief handelen bij deze problematiek, dan werk je aan het wegnemen of beïnvloeden van de oorzaken; dat betekent dus dat je ook aandacht aan gender moet besteden. In de praktijk blijkt dat niet voor elke professional even gemakkelijk. Deze handreiking is bedoeld voor alle professionals die een rol spelen in de aanpak van HGKM. Deze handreiking kan gebruikt worden voor casuïstiekbespreking in het kader van opleiding & training , intervisie of themabijeenkomsten. De handreiking bevat aantal voorbeeldcasussen die gebruikt kunnen worden (een eigen casus gebruiken kan ook). Van belang is stil te staan bij de begrippen gender, sekse en gendersensitiviteit (zoals beschreven in handreiking). Van belang is ook stil te staan bij het doel van het gesprek: onderzoeken hoe je door meer oog te hebben voor gender en je eigengender vooroordelen en verwachtingen beter

te herkennen effectiever kunt handelen in HGKM-casuïstiek. Voorafgaand aan de bespreking moeten de volgende rollen (minimaal 4 personen nodig) verdeeld worden. De gespreksleider bereidt de bespreking voor verdeeld worden (lees ook hoofdstuk 9) en bewaakt de voortgang. De waarnemer let op het proces en geeft de groep terug wat hij of zij ziet gebeuren. De overige participanten zijn deelnemers. Bij deze handreiking hoort de handreiking "Waarom gendersensitief werken binnen een systeemgerichte aanpak vanzelfsprekend is" waarin een toelichting wordt gegeven op wat gendersensitiviteit toevoegt aan de praktijk van systeemgericht werken bij de aanpak van HGKM. Een gendersensitieve aanpak van HGKM zet in op het herkennen, erkennen, aanpakken en wegnemen van oorzaken van het ontstaan en voortbestaan van HGKM die samenhangen met gender. Een gendersensitieve aanpak betekent niet: een aanpak die uitsluitend is gericht op het ondersteunen van vrouwelijke slachtoffers en het veroordelen van mannelijke plegers en die voorbijgaat aan het systemische karakter van GTV&HG (geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld).

LINK: [https://vng.nl/sites/default/files/2021-](https://vng.nl/sites/default/files/2021-09/20210923_gendersensitiviteit_handreiking_casuistiekbespreking_def.pdf)

[09/20210923_gendersensitiviteit_handreiking_casuistiekbespreking_def.pdf](https://vng.nl/sites/default/files/2021-09/20210923_gendersensitiviteit_handreiking_casuistiekbespreking_def.pdf)

TREFWOORDEN: Welzijnswerk

Huiselijk geweld

Geweldpreventie

Geweld

Vrouwen

CODE: 175.21

TITEL: Ethnic Diversity in Children's Books in the Netherlands

Early Childhood Education Journal

NUMMER: Vo.l 49, pages 413–423 (2021)

AUTEUR(S): Bruijn, Y. de

Emmen, R.

Mesman, J.

UITGAVE: 2020

SAMENVATTING: Paper. This study examines the representation of authors, illustrators, and characters of color in books for young children (6 years old and under) that (1) have won awards, (2) were purchased most often, and (3) were borrowed most often from libraries in the Netherlands from 2009 to 2018. Factors influencing the prominence of characters were explored. In total, 64 books and 2053 characters were coded, and representation statistics were compared to statistics of the national population. Results suggest a slight underrepresentation of authors of color as compared to population statistics, and an underrepresentation of characters of color as compared to the target audience. Results on some factors influencing prominence suggest that White characters and characters of color play an equally prominent role in the books. Results on other factors, however, suggest that characters of color, especially females, are less prominent in terms of their role in the story, whether they have a name, and in relation to the number of other characters in the book. The results provide an insight into ethnic diversity in popular books for young children in the Netherlands, and show some room for improvement in terms of representation and prominence of characters of color, so that children of color might have more opportunities to identify with characters and that readers could be exposed to ethnic diversity as represented in society.

LINK: <https://doi.org/10.1007/s10643-020-01080-2>

TREFWOORDEN: Literatuur

Beeldvorming

Etnische minderheden
Leerprogramma NL
Kinderen
CODE: 734.20

TITEL: Interethnic Prejudice Against Muslims Among White Dutch Children

UIT: Journal of Cross-Cultural Psychology, Vol. 51(3-4), pp. 203–221

AUTEUR(S): Bruijn, Y. de

Amoureux, C.

Emmen, R.

Mesman, J.

UITGAVE: 2020

SAMENVATTING: Paper. Interethnic prejudice in children has been studied mostly in the United States, but less often in Europe, where the public discourse is increasingly negative about ethnic minorities, especially the Muslim minority. This study examined in-group favoritism (White preference) and out-group rejection of children of Middle Eastern descent (representing the Muslim minority) among White children in the Netherlands. Social preference for and rejection of children of Middle Eastern descent are compared with preference for and rejection of Black children. Social preference and rejection were measured using a task in which participants were presented with pictures of children with different ethnic appearances, and asked to select who they wanted to (not) play with, (not) sit next to, and invite for their birthday party. In addition, maternal implicit prejudice against people of Middle Eastern descent and explicit attitudes toward their children's interethnic contact were assessed. The study included 140 children aged 6 to 8 years ($M = 7.26$, $SD = 0.77$) and their mothers. The results reveal both in-group favoritism and out-group rejection. The Middle Eastern out-group was preferred less than the Black out-group. Reporting absolutely no reservations about children's interethnic contact by mothers was associated with less rejection of children of Middle Eastern descent. Findings reveal that young children already show interethnic prejudice and that particularly people of Middle Eastern descent are devalued. The results show that maternal acceptance of child interethnic contact seems to play a role, and provide starting points for further investigation of the relation between parental and child interethnic attitudes.

LINK: <https://doi.org/10.1007/s12134-017-0533-1>

TREFWOORDEN: Kinderen

Moslimdiscriminatie

Xenofobie

Etnische identiteit

Racisme

Vooroordelen

CODE:

TITEL: Toegankelijkheid van websites van aanbieders essentiële diensten

UITGAVE: Utrecht : Stuurlui Online Marketing, 2021

SAMENVATTING: Verslag van een onderzoek naar hoe digitaal toegankelijk grote dienstverleners in Nederland. Geanalyseerd zijn de digitale toegankelijkheid van 119

Nederlandse aanbieders van voorzieningen verdeeld over zeven categorieën van vaste lasten en andere belangrijke diensten: energie, hypotheek, telefonie, TV

en Internet, vervoer, verzekeringen, water en Woningcorporaties. Wanneer alle toegankelijkheidsrichtlijnen worden afgewogen, blijken de websites van vervoersmaatschappijen (36% beter dan het gemiddelde) en hypotheekverstrekkers (12%) het meest digitaal toegankelijk. Het online afsluiten van een energiecontract (-21%) en verzekeringen (-18%) is daarentegen een stuk lastiger als je te maken hebt met een beperking. Aanbieders van essentiële diensten kunnen vooral nog terrein te winnen op het gebied van paginastructuur. Denk hierbij aan het correct labelen van blokken binnen de pagina. Ook het logisch gebruik maken van koppen en het invoeren van passende betekenisvolle elementen wordt vaak nog onvoldoende gedaan. Voorbeelden hiervan zijn: <article>,<details> en<header>. Websites kunnen op deze manier beter worden 'gelezen' door schermlezers,voorleesassistenten en andere browser-plug-ins die helpen met online navigatie. Ook kunnen mensen met een (licht) verstandelijke beperking op deze manier makkelijker de informatie vinden waar zij naar op zoek zijn.

LINK: <https://stuurlui.nl/blog/hoe-toegankelijk-zijn-websites-van-aanbieders-van-essentiele-diensten/>

TREFWOORDEN: Internet

Discriminatie

Dienstverlening

CODE: 920.21

TITEL: Etnisch profileren en overige onderwerpen met betrekking tot discriminatie

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2021

SAMENVATTING: Kamerbrief (d.d. 7 september 2021) van Minister van Justitie en Veiligheid aan de Tweede Kamer. Het gaat om een verzamelbrief met verschillende onderwerpen gerelateerd aan de aanpak van discriminatie en de aanpak van etnisch profileren bij de politie. Aanleiding vormt mijn toezegging tijdens het commissiedebat Politie d.d. 10 juni jl. om uw Kamer nader te informeren over de afhandeling van klachten, in het bijzonder klachten over discriminatie en etnisch profileren en de uitvoering van professionele controles, waaronder de toepassing van het handelingskader. Achtereenvolgens wordt er ingegaan op: etnisch profileren bij de politie; de aanpak van discriminatie en etnisch profileren; klachtafhandeling; de pilot discriminatierechercheurs; maatregelen om de bereidheid tot meldingen en aangiftes bij discriminatiezaken te bevorderen; veroordelingen, taakstraffen en boetes bij discriminatiezaken; de ingebrekestelling van de Europese Commissie bij het strafbaarstellen van de holocaustontkenning en het vergoelijken van genocide.

LINK:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2021/09/07/tk-etnisch-profileren-en-overige-onderwerpen-met-betrekking-tot-discriminatie/tk-etnisch-profileren-en-overige-onderwerpen-met-betrekking-tot-discriminatie.pdf>

TREFWOORDEN: Antidiscriminatiebeleid

Politie-dienst

Negationisme

Strafrecht

Klachtbehandeling

Etnisch profileren

Discriminatiebestrijding

CODE: 323.21

TITEL: Concluding observations on the combined twenty-second to twenty-fourth reports of the Kingdom of the Netherlands. ADVANCE UNEDITED VERSION. CERD/C/NLD/CO/22-24. 25 August 2021

UITGAVE: Genève (CH) : United Nations - Committee on the Elimination of Racial Discrimination (CERD), 2021

SAMENVATTING: Concluding observations on the twenty-second to twenty-fourth reports concerning

the implementation of International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination that the Netherlands has submitted to the United Nations Committee on the Elimination of Racial Discrimination (CERD). These reports cover the period 2015-2020. In these concluding observations the Committee on the Elimination of Racial Discrimination (CERD) expresses its concerns and recommendations. The CERD concludes that Dutch government is making efforts to combat racial discrimination, but more needs to be done to eradicate this form of discrimination. The CERD makes several recommendations in various domains to improve compliance with anti-discrimination legislation and to combat ethnic profiling.

LINK: https://digitallibrary.un.org/record/821433/files/CERD_C_NLD_CO_19-21-EN.pdf

TREFWOORDEN: Antidiscriminatiebeleid

VN - Verenigde Naties

Etnisch profileren

Discriminatie

Racisme

CODE: 323.21

TITEL: Disparities in Perpetrators, Locations, and Reports of Victimization for Sexual and Gender Minority Adolescents

Journal of Adolescent Health

NUMMER: Published online: August 23, 2021

AUTEUR(S): Kaufman, T.

Baams, L.

UITGAVE: 2021

SAMENVATTING: Paper. Sexual and gender minority (SGM) adolescents are more likely to become victims of bullying and harassment than heterosexual, cisgender adolescents, but little is known about the contextual details of these victimization experiences. This study aims to examine by whom and where adolescents are bullied or harassed, to whom adolescents report such victimization, and whether these experiences differ between SGM and heterosexual, cisgender adolescents. Methods: Participants in this nationally representative study were 29,879 students (mean age 14.1) from 136 Dutch middle/high schools across grades 7e12 (14.5% sexual minority, 2.7% gender minority) who completed a survey about their school-based experiences. Results: Perpetrators of victimization of SGM students were more often teachers and school staff compared with heterosexual, cisgender adolescents. Furthermore, SGM students experienced victimization in private locations (in the rest- or changing rooms/parking lots, at home), more often than heterosexual, cisgender students. Finally, SGM students felt less safe than their heterosexual, cisgender peers to report these experiences to teachers or parents, and were more likely to report their experiences to the police or the school janitor. SGM students who reported victimization experiences were less likely to receive support: the problems were less often acted on and persisted more often than those of heterosexual, cisgender students

. Conclusions: SGM adolescents are not only victimized more often, but also by different perpetrators (teachers, other school staff) and in more private places. Their victimization is also less likely to be recognized or acted on by those responsible for adolescent's safety: teachers or parents

LINK: [https://www.jahonline.org/article/S1054-139X\(21\)00337-2/pdf](https://www.jahonline.org/article/S1054-139X(21)00337-2/pdf)

TREFWOORDEN: Homoseksualiteit

Discriminatie

Transseksualiteit

VO - Voortgezet onderwijs

Biseksualiteit

Pesten

CODE: 174.21

TITEL: Rapport Vervolgentoetsing bestuurlijke afspraken kinderarmoede

AUTEUR(S): Beerepoot, R.

Heuzels, L.

Bunt, S.

Mak, J.

UITGAVE: Enschede : I&O Research, 2021

SAMENVATTING: Evaluatieonderzoek van het overheidsbeleid aangaande de bestrijding van de kinderarmoede door gemeenten. Dit onderzoek betreft de evaluatie in 2021 over de periode 2018-2020. Onderzoek is uitgevoerd door desk research, vragenlijst onder gemeentes, casestudies gemeenten over uitvoering en samenwerking op lokaal niveau, en beschrijving interesting practices. Er zijn voor dit onderzoek de volgende onderzoeksvragen geformuleerd: . (1) In welke mate en op welke wijze hebben gemeenten uitvoering gegeven aan de bestuurlijke afspraken 'Kansrijk opgroeien voor alle kinderen in Nederland'?. (2) In welke mate en op welke wijze heeft subsidie aan de vier partijen in SAM& (Stichting Leergeld, het Jeugdfonds Sport en Cultuur, Stichting Jarige Job en het Nationaal Fonds Kinderhulp) meerwaarde ten opzichte van het gemeentelijke beleid? .(3) In welke mate en op welke wijze hebben de incidentele middelen aan gemeenten bijgedragen aan de versterking van de lokale regiefunctie van het armoedebeleid? .(4) Wat zijn succes- en knelpunten in de uitvoering van het gemeentelijke armoedebeleid en goede voorbeelden van een integrale aanpak tegen kinderarmoede? Net als uit de tussenevaluatie van 2017 en de evaluatie van 2019 is gebleken, hebben nagenoeg alle Nederlandse gemeenten (specifiek) beleid op kinderen in armoede. Uit de enquête en de casestudies blijkt dat zij sinds 2017 echter intensiever aan de slag zijn gegaan met het onderwerp. Er is vaker aandacht voor specifieke doel- en leeftijdsgroepen, er worden meer samenwerkingspartners betrokken en het bereik lijkt gestegen. Beleid van gemeenten: meer aandacht voor specifieke doelgroepen en integraal werken. Zeven op de tien gemeenten in Nederland hebben het kinderarmoedebeleid ondergebracht in de algemene armoedebeleidskaders of -nota's. Dertien procent heeft een specifiek beleidskader of -nota voor kinderarmoede. In deze kaders en nota's is het aandeel gemeenten dat aandacht besteedt aan ten minste één specifieke doel- of leeftijdsgroep gestegen van 40 procent in 2017 naar 88 procent in 2020. Net als bij de evaluaties in 2017 en 2019 is een inschatting gemaakt van het aandeel kinderen in armoede dat in Nederlandse gemeenten bereikt wordt. In 2017 is door bureau Bartels op basis van de cijfers van 31 gemeenten geschat dat het bereik 43 procent was. In de tussenevaluatie van 2019 was dit percentage gestegen naar 67 procent op basis van 37 gemeenten. Op basis van de voorliggende resultaten wordt het netto

-bereik op dit moment geschat op 81 procent. Met het netto-bereik wordt het aantal unieke kinderen bedoeld, niet het aantal verstrekte voorzieningen (wat wordt aangeduid als het bruto-bereik).

LINK: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2021/07/08/io-researchvervolgevaluatie-bestuurlijke-afspraken-kinderarmoede>

KAMERBRIEF:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2021/07/08/eerste-rapportage-ambities-kinderarmoede-aan-tk/eerste-rapportage-ambities-kinderarmoede-aan-tk.pdf>

TREFWOORDEN: Gemeentelijke overheid

Armoede

Kinderen

CODE: 329.21

TITEL: De inzetbaarheid van communicatieboodschappen bij het tegengaan van online discriminatie in Nederland : Onderzoek naar de effectiviteit van communicatieboodschappen op de intentie om online discriminatie tegen te gaan, in relatie tot de emotionele betrokkenheid omtrent online discriminatie.

AUTEUR(S): Witte, T.J. de

UITGAVE: eigen uitgave, 2020

SAMENVATTING: Master scriptie, Master Communicatie- en informatiewetenschappen, Universiteit

Twente. Discriminatie is door de opkomst van sociale media een toenemend probleem geworden. Online discriminatie wordt in veel situaties niet herkend of er wordt geen actie tegen ondernomen. Eerdere campagnes of ingezette communicatieboodschappen leidden voornamelijk tot bewustzijn rondom het thema. Naast het realiseren van bewustzijn, kunnen individuen wellicht ook aangezet worden om actie te ondernemen. Dit kan zijn de onvrede uiten in een reactie, een negatieve like sturen of het discriminerende bericht rapporteren. Aanvullend is gebleken dat onderzoek naar de werking van gedragsmodellen in deze context nog schaars is. Dit onderzoek richtte zich daarom op de inzet van een activerende en bewustmakende communicatieboodschap (de onafhankelijke variabele) in relatie tot het actief tegen willen gaan van online discriminatie (de afhankelijke variabele) en de rol van emotionele betrokkenheid in deze relaties (de moderator). Tevens werd onderzocht of emoji-schalen toepasbaar zijn voor de meting van emotie, waar tot op heden SAM-schalen voor worden gebruikt. Om de theorie omtrent gedragsverandering en de invloed van emotionele betrokkenheid omtrent online discriminatie te kunnen toetsen is er een experiment uitgevoerd. Hierin werd onderzocht of een activerende communicatieboodschap een hogere intentie zou realiseren om online discriminatie actief tegen te willen gaan dan een bewustmakende communicatieboodschap en of emotionele betrokkenheid een voorspellende factor in deze relaties is. In het onderzoek is een tussenproefpersoonontwerp gehanteerd. Dit onderzoek toont aan dat persuasieve communicatie inzetbaar is bij het bestrijden van online discriminatie. De gerealiseerde intentie verschilde niet significant bij de twee typen communicatieboodschappen. Een hoge emotionele betrokkenheid resulteert daarentegen wél in een hogere intentie om online discriminatie tegen te gaan. Emotionele betrokkenheid bleek dus een voorspellende factor te zijn voor de intentie om online discriminatie actief tegen te gaan; niet het type boodschap. Emoji-schalen bleken daarnaast bruikbaar als meetmethode van de gepercipieerde emotie

LINK: <https://theses.ubn.ru.nl/handle/123456789/9905>

TREFWOORDEN: Discriminatiebestrijding

Argumentatie (reageren op)
Communicatie
Discriminatie
CODE: 202.20

TITEL: Claiming the right to belong: de-stigmatisation strategies among Turkish-Dutch Muslim

UIT: Identities, Published online: 21 Jul 2021

AUTEUR(S): Jong, J. de

Duyvendak, J.W.

UITGAVE: 2021

SAMENVATTING: This article examines 'de-stigmatisation strategies' of Turkish-Dutch youth. The in-depth interviews and observations revealed three strategies to negotiate belonging in the Netherlands, particularly to resist dominant Dutch characterisations of Turks and Muslims as backwards, disloyal and unintegrated: (1) confronting by asserting their right to cultural distinctiveness, (2) convincing by relocating cultural achievements in their heritage, and (3) contextualising: embracing ideological and political positions calibrated to country-specific contexts. It was found that students' de-stigmatisation strategies – which are learnt, contested and first performed within secure in-group settings – mobilise multiple, context-dependent identifications. Although students are often critical of the assumptions embedded in Dutch nativist discourse, their strategies also partly reproduce them, showing the pervasiveness of nativism within current political debates on culture, identity, belonging and nationality.

LINK: <https://doi.org/10.1080/1070289X.2021.1949816>

TREFWOORDEN: Islam

Turken

Discriminatie

Etnische identiteit

Etnische minderheden

Nederland

Jongeren

CODE: 174.21

TITEL: The Role of the European Commission in Establishing National Action Plans Against Racism. The Case of the Netherlands and Poland

AUTEUR(S): Dotinga, B.

UITGAVE: eigen uitgave, 2021

SAMENVATTING: Master thesis (scriptie), Euroculture, University of Groningen / Jagiellonian University of Kraków. The death of George Floyd in the United States in 2020, has led to the increase of debates about structural acts of racism across the world. The European debates are echoed in the creation of the "EU Action Plan Against Racism 2020-2025" by the European Commission (EC). One of the actions formulated by the EC is the creation of "National Action Plans Against Racism" (NAPAR) to effectively fight acts of racism within the member states. Based on a case study of the Netherlands and Poland, this study aims to identify what role the EC should ideally take to support its member states in the creation of a NAPAR. The concept of racism in this thesis is based on the notion of white vs non-white skin colour as racial difference, which is upheld in many European member states, resulting in exclusion of non-white citizens. The author has

analysed anti-racism policies to get an overview about what EU legislation has been implemented in the member states. In addition, expert interviews have been conducted to gain a comprehensive insight into the practical anti-racism situation, and the implementation of EU legislation in both case studies. The interview data has been analysed through a content analysis, furthermore building upon Neo-Functionalism, Normative Theory, and Social Constructivism. Based on these theories, this thesis argues that the EC has gained an increased role of importance over the years regarding the upholding of European fundamental values – not least through its legal possibilities to act against member states that do not adhere to them. The results show that the EC does not always have a direct influence on the member states regarding the anti-racism legislation. Thus, the governments of the Netherlands and Poland are not implementing all legislation initiated by the EC one on one, which shows a discrepancy between the theoretical and practical role of the EC. This eventually leads to the conclusion that the EC's role in supporting member states' creation of NAPARs is ideally based in an encouraging dialogue with the respective states and in the EC's functioning as a watchdog that controls the correct implementation of the outlined action plans on a national level.

TREFWOORDEN: Antidiscriminatiebeleid

Discriminatiebestrijding

Discriminatie

Nederland

Europese overheid

EU - Europese Unie

CODE: 303.21

TITEL: Een onzekere toekomst : Kwalitatief onderzoek naar de ervaringen van afgewezen (ex-)alleenstaande minderjarige vreemdelingen en opvangouders met toekomstgerichte begeleiding

AUTEUR(S): Kulu-Glasgow, I.

Meer, M. van der

Smit, M.

Noyon, S.M.

UITGAVE: Den Haag : Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) - Ministerie van Justitie en Veiligheid , 2021

SAMENVATTING: Kwalitatief onderzoek naar de ervaringen van afgewezen (ex-)alleenstaande minderjarige vreemdelingen en opvangouders met toekomstgerichte begeleiding. In 2016 werd een nieuw opvangmodel voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (AMV's) van kracht. Het model wordt gekenmerkt door kleinschaligheid en begeleiding naar toekomstperspectief. Alle AMV's komen bij aankomst in Nederland onder voogdij van Nidos en krijgen een jeugdbeschermer (hierna voogd) toegewezen die de jongeren begeleidt tot hun 18e jaar. Jongeren van 15 jaar en ouder van wie de asielaanvraag is afgewezen verblijven in kleinschalige woonvoorzieningen (Kwv) van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), waar maximaal zestien tot twintig jongeren verblijven en waar in principe 24-uursbegeleiding aanwezig is. Vragen die centraal stonden zijn: (1) Wat zijn de ervaringen van jongeren van wie de asielaanvraag is afgewezen met de opvang en de (toekomstgerichte) begeleiding? (2) Past de begeleiding die ze krijgen bij hun behoeften? (3) Wat zijn hun ideeën over de toekomst (o.a. m.b.t. verblijf in Nederland of terugkeer naar het land van herkomst)? Om de onderzoeksvragen over jongeren in Kwv's te beantwoorden zijn 29 (ex-)AMV's die

(ooit) onder het nieuwe opvangmodel in een KWV verbleven geïnterviewd. Voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen over in opvanggezinnen verblijvende AMV's van wie de asielaanvraag is afgewezen zijn 15 opvangouders geïnterviewd. Omdat er in opvanggezinnen geen professionele begeleiding aanwezig is om eventuele problemen van jongeren naar aanleiding van het interview op te vangen zijn de jongeren zelf niet geïnterviewd. Uit de gesprekken met jongeren komt naar voren dat zowel mentoren als voogd hen praktische begeleiding bieden en hen individuele aandacht geven. De dagelijkse, praktische begeleiding door de mentoren houdt bijvoorbeeld in de jongeren leren koken, hen wakker maken voor school en helpen met huiswerk, en het regelen van afspraken. De praktische en individuele begeleiding door de voogd richt zich vooral op de asielprocedure, zaken rond school (zoals bespreken van de onderwijssituatie van de jongere, contact onderhouden met school en de jongere motiveren om naar school te gaan), en op het welzijn en de gezondheid van de jongere. Opvangouders geven aan een affectieve relatie te hebben met de jongere die ze opvangen. Volgens de meerderheid van de opvangouders gaat het over het algemeen thuis en op school goed met de jongere, en ze zijn tevreden over diens gedrag. Uit de interviews met jongeren komt naar voren dat de opvang en de begeleiding door de mentor en de voogd in ieder geval gedeeltelijk aansluit bij hun wensen en behoeften. Jongeren geven over het algemeen de voorkeur aan het wonen met een kleine groep in de KWV. Wat betreft de tevredenheid over de begeleiding door de mentor lijkt er verdeeldheid te zijn onder AMV's en ex-AMV's. Vooral de AMV's vertellen tevreden te zijn over diens praktische begeleiding, individuele aandacht en toegankelijkheid. Daarbij noemen meerdere jongeren de ouderrol die zij aan de mentoren toeschrijven, bijvoorbeeld dat mentoren een huiselijke sfeer creëren, hen 's ochtends persoonlijk wakker maken, serieus meedenken over oplossingen voor hun problemen en dat ze hen emotioneel ondersteunen. Hoewel een aantal ex-AMV's tevredenheid uit over toekomstgerichte gesprekken die ze hadden met hun mentoren – dat de mentor positief en aanmoedigend was of hen de waarheid vertelde over het mogelijk negatieve resultaat van de asielaanvraag – zijn de meeste ex-AMV's ontevreden over de begeleiding door hun mentoren toen ze in een KWV zaten. Veel ex-AMV's vertellen dat de gesprekken over hun mogelijkheden na het bereiken van 18 jaar te laat kwamen en dat in dezen een proactieve houding van hun mentoren nodig was geweest, omdat ze het zelf te moeilijk vonden om over hun toekomst te praten. Onder de jongeren is er minder verdeeldheid over de begeleiding door de voogd. De meerderheid van de jongeren, zowel AMV's als ex-AMV's, is daar (erg) tevreden over. De jongeren waarderen de begeleiding door de voogd rond de asielprocedure en diens individuele aandacht. Toch zijn er ook punten die sommige jongeren anders zouden willen zien in de begeleiding door hun voogd, zoals meer begrip of empathie voor hun situatie, bereidheid om zich actiever in te zetten voor de asielprocedure, en meer contactmomenten dan één of twee keer per maand. Daarnaast uiten meerdere jongeren wensen en behoeften met betrekking tot de toekomstgerichte begeleiding, waarbij bijvoorbeeld het samen werken aan een toekomstplan en de jongere daarbij stimuleren, worden genoemd. Negen van de geïnterviewde ex-AMV's zijn (ooit) mob uit de opvang vertrokken. Een belangrijk knelpunt dat zowel uit de interviews met deze jongeren als die met de opvangouders naar voren komt, is de overgang van uitgeprocedeerde AMV's naar meerderjarigheid en het stoppen van de opvang en overige voorzieningen voor AMV's bij het bereiken van de 18e verjaardag. De resultaten laten zien dat de toekomstgerichte begeleiding van deze jongeren nog niet goed van de grond komt. AMV's vinden het moeilijk om over een toekomst zonder verblijfsvergunning in Nederland te praten, mentoren in de KWV's zijn

volgens de jongeren ook terughoudend op dit punt en de opties na het bereiken van 18 jaar komen niet of pas laat ter sprake. Dat bijna alle jongeren van wie de asielaanvraag is afgewezen hun toekomst alsnog in Nederland zien, maar dat alle voorzieningen voor deze jongeren bij het bereiken van 18 jaar stoppen, maakt dat een deel van de jongeren op of kort voor dat moment mob gaat.

LINK: <https://repository.wodc.nl/bitstream/handle/20.500.12832/3098/Cahier%20-021-17-volledige-tekst.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

TREFWOORDEN: AMA's

Vreemdelingenbeleid

Vluchtelingen

Vluchtelingenbeleid

Asielprocedure

Opvangcentra

CODE: 161.21

TITEL: Reactie op het rapport Veilig jezelf zijn in het openbaar van het College voor de Rechten van de Mens

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties , 2021

SAMENVATTING: In deze brief (d.d. 27 September 2021) geeft de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de Tweede Kamer een reactie op het onderzoeksrapport "Veilig jezelf zijn in het openbaar" van het College voor de Rechten van de Mens (uitgekomen juni 2020). Het College constateert in zijn rapportage dat discriminerend gedrag in de openbare ruimte een hardnekkig probleem is. Een probleem dat niet alleen leidt tot pijn bij en uitsluiting van de slachtoffers, maar dat hen ook belemmert in de uitoefening van andere mensenrechten. Het College signaleert dat de overheid zich ervoor inspant om discriminatie te voorkomen en bestrijden, ook in de publieke ruimte. Het College is echter van mening dat de overheid meer moet doen om te garanderen dat iedereen veilig zichzelf kan zijn in het openbaar. Daartoe doet het College een aantal aanbevelingen. In deze brief gaat de Minister in op de aanbevelingen. De aanbevelingen zijn:

.Aanbeveling: wijs een coördinator aan voor de aanpak van discriminerend gedrag in de openbare ruimte.

. Aanbeveling: verzeker een dekkend wet- en regelgevend kader tegen discriminerend gedrag. Aanbeveling: Richt preventief beleid op alle vormen van discriminerend gedrag in de openbare ruimte.

.Aanbeveling: stimuleer de (verdere) ontwikkeling van effectieve interventieprogramma's.

.Aanbeveling: zorg voor structurele (financiële) ondersteuning van informele netwerken, zoals die van belangenorganisaties en betrek die actief en vanaf het begin bij het maken en evalueren van wetten, regelgeving en beleid

..Aanbevelingen: zorg dat meldinstanties discriminatie expliciet signaleren bij en verwerken in meldingen/aangiftes en bevorder de deskundigheid bij professionals, onder wie politieagenten, die omgaan met meldingen/aangiftes van discriminerend gedrag.

. Aanbeveling: waarborg adequate bijstand aan slachtoffers van discriminerende gedragingen

.Aanbeveling: Ga door met de in gang gezette bewustwordingsactiviteiten.

LINK:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2021/09/27/kamerbrief-reactie-op-rapport-veilig-jezelf-zijn-in-het-openbaar/kamerbrief-met-reactie-op-het-rapport-veilig-jezelf-zijn-in-het-openbaar-van-het-college-voor-de-rechten-van-de-mens.pdf>

<https://publicaties.mensenrechten.nl/file/9053346b-6477-4a79-a476-286bf0b10530.pdf>

TREFWOORDEN: Antidiscriminatiebeleid

Racisme

Discriminatiebestrijding

Discriminatie

CODE: 323.21

TITEL: Een kwetsbaar recht : Een onderzoek naar de toepassing van de Individuele Beoordeling van slachtoffers door de politie

UITGAVE: Den Haag : Inspectie Justitie en Veiligheid, 2021

SAMENVATTING: Onderzoek van de Inspectie Justitie en Veiligheid naar de toepassing van de Individuele Beoordeling (IB) van slachtoffers door de politie. De in 2018 ingevoerde werkwijze van het individueel beoordelen en beschermen van slachtoffers was voor de politie een nieuwe taak. Met de IB wil de politie systematisch en structureel aandacht hebben voor de (potentiële) kwetsbaarheid van een slachtoffer voor herhaald slachtofferschap, secundaire victimisatie, intimidatie en/of vergelding. Aan de hand van aantal indicatoren (waaronder minderjarigheid, impact misdaad, discriminatie, gendergerateerdheid, relatie tussen dader en slachtoffer) wordt de kwetsbaarheid van het slachtoffer beoordeeld zodat de politie beschermingsmaatregelen kan treffen als dat nodig is. De IB is in juni 2018 landelijk ingevoerd als standaard werkwijze bij fysieke meldingen en aangiftes. Het ontwikkelen en implementeren van de IB was een aanzienlijke veranderopgave, waaraan de politie alles bij elkaar inmiddels zeven jaar werkt. Het onderzoek is uitgevoerd in vijf regionale politie-eenheden. In elke politie-eenheid werden twee basisteams bij het onderzoek betrokken. Voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag is gesproken met 85 bij de IB betrokken medewerkers. Dit waren medewerkers van verschillende functiegroepen, werkzaam binnen de politie, het OM en SHN. Daarnaast zijn documenten opgevraagd om meer zicht te krijgen op de opzet van de IB, de implementatie ervan en de beoogde uitvoering. Ten slotte is er cijfermateriaal opgevraagd en zijn 400 dossiers opgevraagd en geanalyseerd. De Inspectie concludeert dat met de wijze waarop de politie vorm geeft aan de IB, onvoldoende systematisch en structureel aandacht wordt besteed aan de (potentiële) kwetsbaarheid en beschermingsbehoefte van een slachtoffer. De politie besteedt onvoldoende systematisch en onvoldoende structureel aandacht besteedt aan de (potentiële) kwetsbaarheid en beschermingsbehoefte van een slachtoffer. De mate waarin de kwetsbaarheid en bescherming wordt ingeschat, blijkt in de praktijk van verschillende factoren afhankelijk te zijn, zoals de politiemedewerker die het slachtoffer spreekt en de omstandigheden van de aangifte zelf. Het gevolg is dat slachtoffers soms onvoldoende worden beschermd. De Inspectie stelt vast dat hoewel er sprake was van een goed uitgewerkt werkproces en breed opgezet implementatietraject, de wijze waarop de IB in de praktijk wordt toegepast te grote verschillen kent. Dit betekent voor de burger die slachtoffer is geworden van een strafbaar feit dat hij of zij soms onvoldoende goed geholpen wordt. De Inspectie ziet hiervoor twee oorzaken: (1) politiemedewerkers hebben beperkte kennis van de IB door het ontbreken van een adequate opleiding, en (2) de werkwijze IB is gebrekkig in de organisatie verankerd door het grotendeels

ontbreken van sturing en borging. De mate waarin de kwetsbaarheid en bescherming wordt ingeschat, blijkt in de praktijk van verschillende factoren afhankelijk te zijn, zoals de politiemedewerker die het slachtoffer spreekt en de omstandigheden van de aangifte zelf. Het gevolg is dat slachtoffers soms onvoldoende worden beschermd.

LINK: <https://www.inspectie-jenv.nl/binaries/inspectie-venj/documenten/rapporten/2021/09/27/rapport-een-kwetsbaar-recht/Rapport+Een+kwetsbaar+recht.pdf>

TREFWOORDEN: Discriminatie

Politie-dienst

Politie-optreden

Geweldpreventie

Huiselijk geweld

CODE: 361.21

TITEL: Naar een effectieve aanpak van huiselijk geweld! Gendersensitiviteit bij de uitvoering van de gemeentelijke taken. September 2021

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport / Ministerie van Justitie en Veiligheid / Vereniging Nederlandse Gemeenten, 2021

SAMENVATTING: Deze beknopte handreiking gaat in op de gendersensitiviteit bij de uitvoering van de gemeentelijke taken bij de aanpak van huiselijk geweld en in kindermishandeling (HGM). Een gemeente heeft verschillende rollen binnen de aanpak van HGKM. Hoe stuur je vanuit die rollen op gendersensitiviteit? Een gemeente heeft de volgende rollen binnen de aanpak van HGKM: • Een opdrachtgevende rol aan Veilig Thuis en aan partijen die hulp en ondersteuning bieden binnen het spectrum van jeugd, zorg en veiligheid; • Een toezichhoudende rol in het kader van de Wet verplichte meldcode; • Een uitvoerende rol binnen de lokale toegang in het sociaal domein tot zorg en ondersteuning vanuit de Jeugdwet, Wmo en Participatiewet; • Een regisserende rol binnen het samenspel van ketenpartners die betrokken zijn bij de aanpak van HGKM. Voor elk van deze rollen geeft deze handreiking tips, informatie en verwijzingen naar andere documenten. Bij deze handreiking hoort de handreiking "Gendersensitief systeemgericht werken. Waarom gendersensitief werken binnen een systeemgerichte aanpak vanzelfsprekend is" waarin een toelichting wordt gegeven op wat gendersensitiviteit toevoegt aan de praktijk van systeemgericht werken bij de aanpak van HGKM. Een gendersensitieve aanpak van HGKM zet in op het herkennen, erkennen, aanpakken en wegnemen van oorzaken van het ontstaan en voortbestaan van HGKM die samenhangen met gender. Een gendersensitieve aanpak betekent niet: een aanpak die uitsluitend is gericht op het ondersteunen van vrouwelijke slachtoffers en het veroordelen van mannelijke plegers en die voorbijgaat aan het systemische karakter van GTV&HG (geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld).

LINK:

<https://www.huiselijkgeweld.nl/binaries/huiselijkgeweld/documenten/publicaties/2021/09/27/gendersensitiefwerken/20210728+Gendersensitiviteit+Aandachtspunten+voor+gemeenten+%28def%29+%281%29.pdf>

TREFWOORDEN: Gemeentelijke overheid

Huiselijk geweld

Geweldpreventie

Geweld

Overheidsbeleid

Welzijnswerk

CODE: 175.21

TITEL: Beleidsdoorlichting Artikel 34.4 Slachtofferzorg

AUTEUR(S): Duivenboden, D. van

Groothuis, S.

Laros, O.

Wensink, W.

UITGAVE: Amersfoort : TwynstraGudde, 2021

SAMENVATTING: Deze beleidsdoorlichting onderzoekt de doeltreffendheid en doelmatigheid van begrotingsartikel 34.4, slachtofferzorg, van het ministerie van Justitie in Veiligheid (JenV). In opvolging van de voorgaande doorlichting van dit beleid, gepubliceerd in 2014, richt deze beleidsdoorlichting zich op de periode 1 januari 2014 tot en met 31 december 2019. De centrale onderzoeksvraag van deze beleidsdoorlichting is: In hoeverre zijn de financiële en beleidsmatige instrumenten van het ministerie van Justitie en Veiligheid doeltreffend en doelmatig in het versterken van de positie van slachtoffers? Deze vraag is beantwoord aan de hand van syntheseonderzoek van eerder uitgevoerd onderzoek, zoals voorgeschreven door de Regeling Periodiek Evaluatieonderzoek (RPE). De doelen van het slachtofferbeleid van JenV zijn uitgewerkt in het visiedocument 'Recht doen aan slachtoffers' dat de staatssecretaris in 2013 aan de Tweede Kamer heeft aangeboden. Hierin staan vijf beleidsdoelen, die in de onderzochte periode leidraad zijn geweest voor het beleid: 1. Slachtoffers worden erkend en zorgvuldig bejegend en geïnformeerd; 2. Slachtoffers hebben een sterke positie in het recht; 3. Slachtoffers krijgen bescherming waar nodig; 4. Slachtoffers die dat nodig hebben krijgen ondersteuning bij het te boven komen van de gevolgen van het delict; 5. Slachtoffers hebben mogelijkheden tot herstel van de gevolgen, zowel financieel, praktisch als emotioneel. Deze beleidsdoorlichting brengt voor elk van de vijf beleidsdoelen in kaart welke resultaten geboekt zijn en in hoeverre iets gezegd kan worden over doeltreffendheid en doelmatigheid van slachtofferbeleid. Bevindingen: Het slachtofferbeleid is in grote mate gebaseerd op (wetenschappelijk) onderzoek. In de onderzochte periode hebben de inzichten uit onderzoeken geleid tot een versterkte positie van slachtoffers in het recht, meerdere nieuwe maatregelen en instrumenten, uitbreiding van zowel de reikwijdte als de intensiteit van bepaalde instrumenten en ingezette verbeter- en wetgevingstrajecten. Samenvattend kan gesteld worden dat de mogelijkheden tot slachtofferzorg verder zijn ontwikkeld tijdens de onderzoeksperiode, waardoor meer slachtoffers bereikt en geholpen zijn. Doeltreffendheid: Hoewel een verscheidenheid aan onderzoeken is uitgevoerd naar slachtofferzorg, is weinig onderzoek beschikbaar dat uitsluitsel geeft over de doeltreffendheid van het gevoerde beleid in de periode 2014 tot en met 2019. Dit komt omdat onderzoek zich met name richt op de werkwijze of ontwikkeling van een beleidsinstrument of maatregel, waarbij slechts in beperkte mate de effecten van die instrumenten en maatregelen voor slachtoffers worden meegenomen. Wel geeft beschikbaar onderzoek informatie waarmee een indicatie van de plausibiliteit van doeltreffendheid kan worden gegeven, bijvoorbeeld omdat gerealiseerd beleid is gebaseerd op pilots die positief zijn beoordeeld betreffende effecten voor slachtoffers. Ook is beleid- en regelgeving soms gebaseerd op resultaten waarin behoeften van slachtoffers werden geuit, waaraan in een nieuw voorstel tegemoet is gekomen. De mate waarin dergelijk onderzoek beschikbaar is per onderdeel van het beleid verschilt tussen de vijf beleidsdoelen. Desondanks kan voor een substantieel deel van de instrumenten onder slachtofferzorg worden gesteld dat het bijdraagt aan de

beleidsdoelen en daarmee de gewenste effecten voor slachtoffers. Zo toont onderzoek dat voor de eerste beleidsdoelstelling, het erkennen, zorgvuldig bejegenen en informeren van slachtoffers, vooruitgang is geboekt door het verbeteren van de informatievoorziening, zoals werd aanbevolen in de beleidsdoorlichting in 2014. Uit de meest recente slachtoffermonitor naar ervaringen van slachtoffers blijkt dat slachtoffers positief zijn over informatievoorziening en bejegening door de verschillende instanties die slachtofferzorg bieden. Voor de tweede beleidsdoelstelling, het versterken van de positie van slachtoffers in het recht, zijn wetgevingstrajecten die in de beleidsdoorlichting uit 2014 zijn aangekondigd afgerond en bijbehorende instrumenten en maatregelen geïmplementeerd. Hiermee zijn slachtofferrechten wettelijk verankerd. In hoeverre slachtoffers gebruikmaken van deze rechten is niet geregistreerd. De bescherming van slachtoffers, de derde doelstelling van het beleid, werd in 2014 gemarkeerd als een doel dat verhoudingsgewijs nog veel ontwikkeling behoefde. Uit de huidige doorlichting blijkt dat met de ontwikkelingen in de afgelopen jaren, zoals implementatie van de Individuele Beoordeling, ontwikkeling van hulpverlening aan zedenslachtoffers en inzet voor verbetering van beschermingsmaatregelen, bescherming van slachtoffers een volwaardig hoofddoel is geworden. Voor de vierde doelstelling, het ondersteunen van slachtoffers, zijn de ontwikkelingen die de beleidsdoorlichting uit 2014 als positief beoordeelde doorgezet en is opvolging gegeven aan de verbetermogelijkheid die daarin werd benoemd. Zo is de uitbreiding van het aantal slachtoffercoördinatoren bij het Openbaar Ministerie een positieve ontwikkeling, afgaande op de positieve resultaten van de pilot. Ook de positieve ervaring van slachtoffers met de dienstverlening en ondersteuning van Slachtofferhulp Nederland indiceert doeltreffend beleid. Ten slotte is ten aanzien van de laatste doelstelling, mogelijkheden tot herstel van de gevolgen voor slachtoffers, zowel financieel, praktisch als emotioneel, te concluderen dat voor verschillende instrumenten de reikwijdte is vergroot en andere reeds bestaande en positief bevonden praktijken zijn voortgezet. De beschikbare bronnen bevatten slechts zeer beperkt informatie waarmee doelmatigheid kan worden vastgesteld. De onderliggende oorzaak hiervan is dat uitgaven aan slachtofferbeleid lastig zijn toe te rekenen aan de vijf beleidsdoelen en de instrumenten die onder deze doelen vallen. De bestedingen kunnen ook tegelijkertijd bijdragen aan meerdere doelstellingen.

LINK: <https://www.tweedekamer.nl/downloads/document?id=d0f5cd78-bdc3-4a47-b626-3ec95fdc7afe&title=Eindrapport%20Beleidsdoorlichting%20Slachtofferzorg.pdf>

KAMERBRIEF:

<https://www.tweedekamer.nl/downloads/document?id=be90518c-63f2-4336-b535-6343e0a23255&title=Beleidsreactie%20inzake%20beleidsdoorlichting%20artikel%2034.4%20slachtofferzorg.docx>

TREFWOORDEN: Overheidsbeleid

Geweld

Criminaliteit

Strafrecht

Openbaar Ministerie

Politie-dienst

Hulpverlening

CODE: 363.21

TITEL: Start Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties , 2021

SAMENVATTING: Brief (d.d. 28 september 2021) van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties waarin de Tweede Kamer wordt geïnformeerd dat met ingang van 15 oktober 2021 Rabin Baldewsingh zal starten als eerste Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme. Het kabinet ziet de start van Rabin Baldewsingh als Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme (NCDR) als een belangrijke mijlpaal in de versterking van de aanpak van discriminatie. Om resultaten te behalen zijn focus en accenten onontbeerlijk. Een belangrijke taak van de NCDR is om samen met alle betrokken partijen en organisaties een Nationaal Programma, bestaande uit meerjarige, scherpe doelen en een jaarlijks actiedeel, op te stellen. Een dergelijk programma biedt houvast en geeft helderheid, dat nodig is om de aanpak van discriminatie te versterken.

LINK:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2021/09/28/kamer-brief-start-nationaal-coordinator-tegen-discriminatie-en-racisme/kamerbrief-over-start-nationaal-coordinator-tegen-discriminatie-en-racisme-ncdr.pdf>

BESLISNOTA:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/beleidsnotas/2021/09/17/beslisnota-bij-kamerbrief-start-nationaal-coordinator-tegen-discriminatie-en-racisme/beslisnota-bij-kamerbrief-over-start-nationaal-coordinator-tegen-discriminatie-en-racisme-ncdr.pdf>

TREFWOORDEN: Landelijke overheid

Antidiscriminatiebeleid

Discriminatiebestrijding

Discriminatie

Racisme

CODE: 323.21